

[Maigaard.]

om at vi skal ind i — kan ikke alene gennemføres på det af os danske så højt værdsatte lokale initiativ og på frivillighed. Genbrugsproblemerne kan naturligvis ikke løses uden lokale initiativer og uden frivillighed, men det er ikke tilstrækkeligt.

Min væsentligste indvending omkring redegørelsen, der som allerede nævnt har mange gode og positive træk, kan derfor samles i en efterlysning af erkendelsen af, at redegørelsens forholdsvis svage konklusioner hører en bestemt fase til, debat- og eksperimentfasen. Denne fase må på et tidspunkt, som allerede kan fastsættes nu, afløses af det, vi kan kalde en lovgivnings- og bevillingsfase.

Jeg tror f. eks. ikke, at en storstilet papirindsamling kan iværksættes, uden at det offentlige er med. Det gælder i nogen grad spørgsmålet om at sikre aftagere af returpapir, men det gælder indiskutabelt i spørgsmålet om at skabe prisstabiliseringsordninger.

Socialistisk folkeparti er derfor af den opfattelse, at året 1975 og måske 1976 kan bruges til debat og eksperimenteren, vi skal vide mere om genbrug, og vi skal langt ud i samfundet med debatten om genbrug. Men så er tiden også inde til at konkludere eksperiment- og debatfasen gennem lovgivningsarbejde og bevillingsindsats.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne takke både den nuværende og den tidligere miljøminister for den redegørelse, vi her har fået. Vi ser denne debat som et udtryk for, at det er ved at gå op for os, at vi ikke fortsat bare kan bruge løs af vore ressourcer uden tanke på fremtiden og på, at andre ofte fattige folk må betale prisen for vort overforbrug. Vi må lære at forstå, at kilderne ikke er udtømmelige, vi kan ikke bare leve i nuet uden tanke for kommende generationer. Det er nødvendigt, at vi igen får respekt for tingenes værdi og ikke bare tankeløst kasserer og smider væk, hvilket igen er med til at ødelægge vort miljø.

Genanvendelse er et ord, som vi må have slået fast i befolkningen. Det er nok lettest at forstå for de lidt ældre af vore medborgere, som har oplevet tider, hvor det næsten var umuligt at få nyt, og hvor det derfor

kom af sig selv, at man måtte genanvende det, man havde. Det er nok sværere at forstå for børn og unge, der er vokset op i en tid, hvor der er overflod.

Skal vi virkelig trænge igennem med genanvendelse, er det nødvendigt, at vi sætter kraftigt ind med oplysning og reklame, og jeg tror heller ikke, at vi kommer uden om en form for lovbestemmelser.

Jeg vil også gerne her slå et stort slag for, at vi også drager de kommende slægter, dem, der senere skal være forbrugere i stor stil, ind i tingene, bl. a. ved f. eks., som vi havde det under energikampagnen, at vi fik de her små ting at se i fjernsynet, og vi kunne også inddrage børnehaver og skoler, f. eks. med tegnekonkurrence, ved at udarbejde materiale, for det er helt sikkert, at børnene er meget lærenemme og måske også vil være med til at påvirke forældrene derhjemme.

Vi må også gøre det lettere for husholdningerne at komme af med deres produkter ved, at vi har, kan vi sige, sat system i vores renovation. Man kan jo let nok sige, at man skal skille det ad, hvis der ikke er nogen mulighed for det. Man kan også sige, man skal sortere affaldet derhjemme, men hvor er der plads til det? Alt dette må vi have samfundet draget med ind i.

Papirindsamlingen. Vi ved, at det længe har været aktuelt, og det er svært at komme af med det nu, fordi man ikke får så mange penge for det, men jeg tror også, at vi kan gøre noget her ved et samarbejde mellem det frivillige initiativ og så måske lovgivningsmagten. Her synes jeg, det ville være en god idé, hvis man ad lovgivningens vej ville kræve, at der skulle være en vis genanvendelse i det papirmateriale, man fremstiller. Papirfabrikker og andre siger jo, at vi kun vil have det fine papir, og derfor er det svært at genanvende, men hvis vi stiller krav her, vil det også være med til, at vi kan styrke den frivillige indsats, som vi har. Der er mange, der kan have stor gavn af det. Det kan være en hjælp for de frivillige ungdomskorps, som kan få sig en ekstra fortjeneste på den måde.

Jeg vil også nævne halmen. Vi har igen mange år været kede af at se på al den halmafbrænding, der finder sted, og har tænkt, om det virkelig ikke var muligt at anvende den. Nu ved vi, at vi anvender en stor del halm i papir, og at vi også måske kan